

Előfizetési árak:

Zsész évre . . . 6 frt — kr.
Félévre . . . 3 „ — „
Negyedévre . . . 1 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 50 „
Egyes szám ára 5 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
(Nádossy-féle ház)
ahová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként háromszor: **kedden, csütörtökön és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

ahová a lap szellemi részét
illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek fő

Előfizetési árak: Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér). Hochrein Jozsef és fiai (Széchenyi-tér). Köszl János (fő-tér). Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben.

Az alispán ügye.

A megyékben kétségtelenül a legelső és legfontosabb állás az alispáni állás. Ez elől ki térni nem lehet. Mindazon fölfogások tehát, melyek a tisztviselő és a magán ember közt különbségeket szeretnének föllátni, ellenkeznek az örök igazsággal. Hasábokat lehetne betölteni annak a bebizonyításával, hogy a magán ember ügye a tisztviselő ügyével szoros összefüggésben van. De nem is lehet másként. Mert a magán emberről tudhatunk következtetést vonni a tisztviselőre.

Szily alispán ismert ügyében a főispán elnöklethe miatt csütörtökön közgazgatási bizottsági ülés volt a vármegye közgyűlési termében. Más tárgy nem került szőnyegre. Azok, a kik a választásban találják a közszabadság garanciáit, méltán elkeseredhetnek ezen a napon. Mig a sajtó-bíróság előtt le nem tárgyalják ezt az ügyet, addig tartózkodunk minden bírálattól, s egyszerűen a megtörténtek száraz felsorolására szorítkozunk.

Ez ügyből kifolyólag a megyei autonomia ellenségei mindent rá kennek a mostani megyei adminisztrációra. És a tények azoknak adnak igazat, kik az államosítás hívei. Pedig ha eljön az a pillanat, hogy a törvényhozás az államosítást fogja elfogadni, az a legszomorubb korszak lesz Magyarország történetében. Nem arról kell mértéket venni, hogy rendellenességek megtörténnek, hanem a kellő ellenőrzést kell gyakorolni. S ha megvan a kiméletlen ellenőrzés, nem lesz okunk panaszra. De hát Hamlet szerint, valami rothad Dániában. S a mi rothad annak el kell enyészni.

A közigazgatási bizottság ülése a következőleg folyt le:

Kardos Kálmán főispán pontban tíz órakor nyitotta meg az ülést csütörtökön Huszonötven voltak jelen. A hangulat a lehető legkellemetlenebb volt. Mindenki úgy érezte magát, mintha temetésre jött volna. Ünnepléses arczok, kimért és tartózkodó nyilatkozatok jellemezték a közhangulatot. Kardos főispán az ülést az ügy ismertetésével nyitotta meg. Azon nézetének adott kifejezést, hogy mivel az alispán a megye közönsége bizalmának letéteményese, egyedül a közigazgatási bizottság van hivatva ítéletet hozni.

Ezután Sey László főjegyző fölolvasta az alispán nyilatkozatát, melyet egész terjedelmében ezenel közlünk:

Nyilatkozat.

Kovács István György pécsi lakos által kibocsátott röpiratra azon indokból, mert főispán ur ő méltósága fejelemi eljárást kérelmező beadványom következtében a megyei közigazgatási bizottság igen tisztelt tagjait 97/894 főisp. sz. a. meghívással f. é. márczius 1-re rendkívüli ülésre fölkérte, következő igazoló nyilatkozatomat van szerencsém előterjeszteni.

A mi röpiratom Kovács István Györgynek a bakóczai körjegyzőségtől elmozdítását és erre szolgáló indokokat illeti, elegendőleg felvilágosítást nyujtanak az ezen ügyre vonatkozó vizsgálati iratok és határozatok. Ezen elmozdításra nézve ennél fogva többet vagy mást előadni fölöslegesnek tartván, át terek azon tényekre, vádakra, állításokra és insinuatokra, melyek jelzett röpiratban nem annyira a megyei alispán, mint magán személyemre, családomra és vagyoni viszonyaimra vonatkozólag előadatnak. Mindenekelőtt hangsúlyozni és a tek. közg. bizottság figyelmébe ajánlani bátorodom azon mérvadó körülményt, hogy én e megye alispánjává 1889. év december végén tartott általános tisztújító közgyűlésen lettem egyhangulag megválasztva. Hangsúlyoz-

nom kellett e körülményt azért, mert kérdéses röpirat mindazon tényeket, melyeket felsorol és melyek általam oly időszakban követettek volna el, midőn arról, hogy e megye alispáni székét valaha elfoglalni szerencsés leendek, nem is álmodtam, ma az alispánnak imputálni akarja. A röpirat érdemi részére áttérve elismerem, hogy Szily László és neje szül. Jeszenszky Ilona a szentmártoni uradalmat 1874. évi május 8-ikán kelt szerződéssel 410,000 frtért megvették, mely vétel alapján 1874. évi május 12-ikén a tulajdonjog 13., 27. és 28. rdsz. a. a nevékre be is kebelezetett. A vételkor a tulajdonjog bekebelezése után a bemeliélt hiteles telekkönyvi kivonat szerint, következő tételek terheltek a megvett uradalmat: a) C. 11 a bécsi cs. kir. általános szab. osztrák földhitelintézet javára 1874. évi február 3-ikán zálogjogilag bekebelezett 331,800 frt, b) C. 16 aatt Grünbaum Vilmos javára 1874. május 12-ikén zálogjogilag bekebelezett 153,000 frt, c) C. 18 alatt államkincstár javára 1874. szept. 11-ikén zálogjogilag bekebelezett 37,625 frt; tehát a kérdéses birtok megvétele idején részben meglevő, részben a vételből származó, részben azonnal e tényt követőleg a szentmártoni uradalmat összesen terhelte 522,425 frt. Mint nem őseimtől örökölt, hanem szerzett vagyontulajdonosa és teljesen független magán ember, kétségtelenül üzletekbe kellett bocsátkoznom, hogy terhes vételi és birtokszerezési kötelezettségeimnek minden irányban megfelelhessenek.

Ezen üzletágak közé tartozott az aránytalan mennyiségben levő erdők faállományának letarolása és eladása, továbbá a távolabb izolált helyen fekvő, tehát helyes mezőgazdasági tervbe be sem osztható ilyes letarolt részeknek eladása. Ezen üzletágat azonban az uradalomban már elődöm által meghonosulva tartottam és onnan ered azon, különben érthetetlen körülmény, hogy én 1874. május 8-ikán vettem meg az uradalmat és már 1874. ápril 2-ikén abból egyes részleteket eladtam volna. Az eladás módozatára nézve előadnom kell, mikép azok nem is voltak tényleges eladások, hanem csak bérletek, melyek 10 évi ciklusra kötöttek, és ha az illető bérlő tíz évi kötelezettségeinek pontosan megfelelt, a bérelt birtokrész tulajdonába átment és részére a tulajdon bekebelezésére alkalmas okmány kiszolgáltattott. Ilyes bérkönyvecskét van szerencsém 11 darabot bemutatni, melyekből kiderül 1 ször hogy nem az összes bérügyletek lettek 1874-ben megkötve, hanem később is különböző időszakban és években a szerint a mint a faállomány letarolását eszközölni képes voltam, miért még oly bérügyletek is vannak, melyek csak évek múlva fognak lefolyni. 2 ször hogy az évi részletfizetés sem történt oly pontossággal, mint előre kikötve volt és nem akarván stipulált jogaimmal élni, halasztásokat engedélyeztem. 3 ször hogy vételár a bérlet üzlet létrejötténél meghatározva nem lett, ez utólag az eladási szerződés megkötésénél lön kölcsönös megegyezés által megállapítva. 4-szer hogy minden ezen bérleti üzlet, úgy az eladási okmány után fizetendő illetékek, költségek, adók, csak a vevőt, illetőleg bérlőt terhelik: tehát ez irányban engem és nőmet semmiféle felelősség nem terhel. Végre 5 ször hogy a bemutatott könyvek szerint csak arra köteleztem magam, mikép az ilyes parcellirozott és bérbe adott birtokot el nem adom, viszont azonban teljesen szabad kezet tartottam magamnak fenn, mi, tekintve a nagy terheket, melyeket átvettem, természetesen másképp nem is lehetett. Hogy bérlők azon összeget, mely birtokomat a vétel első percétől fogva terhelte, t. i. fentebb felsorolt 522,425 frtnyi összeget, ismerék és hogy pénz műveleteimet illetőleg nekem szabad tért és működést engedtek, sőt ilyenekhez a priori hozzájárultak és azokba beleegyeztek: kiderül az ide csatolt nyilatkozatokból. És épen azért, hogy vevőimet teljesen biztosítsam, semmiféle eventualitásoknak ki ne tegyem, minden lehetőséggel oda törekedtem, hogy a birtokon levő terhek convertálása által oly intézetnek legyek adósa, mely az annuitások lefizetése által magát teljesen biztosítva lássa. E czélból kellett mult 1893. évben minden egyéb hitelezőim kielégítése mellett az utolsó kölcsönt az osztr. földhitelintézet felbonyolítanom olyképp, hogy ma,

mint a fentebb mellékelt telekkönyvi kivonat mutatja, csak egy hitelezőm van. Hogy ez által azon vevőket, kik kisebb részletek bérlete által iparkodtak tulajdont szerezni, teljesen biztosítottam is, kitétek azon a mellékelt könyvből kitűnő mérvadó körülményből, hogy ma a birtokon fekvő terhek nevezetesen kevesebbek és consolidálva lévén, jövőre az annuitások pontos lefizetése által rohamosan kevesbűlni fognak. Látható tehát és begyőzve van, hogy bérlő vevőim érdekeit megvédeni és biztosítani egyik főfeladatommak tartottam.

Lássuk most a kérdésben levő szt.-mártoni uradalomra bekebelezett és ma fenálló terheket: C 42 rdsz. a. a pécsi cs. kir. szab. ált. osztrák földhitelintézet 1882. márczius 13 án zálogjogilag bekebelezett 30 800 frt. C 54 rdsz. a. ugyanazon intézet javára 1886. febr. 24 én 50.800 frt C 58 rdsz. a. ugyanazon intézet javára 1888. jul. 11-ikén 40.500 frt. C 63 rdsz. a. ugyanazon intézet javára a vételkor már meglevő 331,800 frtból 188 8. okt. 5-ikén még fennállott 268.723 frt. C 72. rdsz. a. ugyanazon intézet javára 1893. jul. 24 én 102,000 frt. A szt.-mártoni uradalmat ma terhelő passivák tehát összesen tesznek ki 492,823 frtot.

A vétel idejében fenálló és mai terhek között a kevesbűlt különbözet ennél fogva 29.602 frt. Ha azonban figyelembe vesszük egy részről, hogy a bekebelezett tételekben egyuttal befoglalva vannak a költség biztosítékok is, melyek valóságos terhet nem képeznek s visszafizetést nem igényelnek és törlesztési kölcsönök lévén, a bekebelezés napjától fizetett törlesztések is már leszámíthatók; ha tekintetbe vesszük másrészt, hogy az összes terhek convertálás utján törlesztéses adóssággá alakítottak át és ugyanazon intézetnél: úgy tagadhatatlanul begyőzve van, mikép: egy részről ma nevezetesen csekélyebb mennyiségű terhet fekszik a szt. mártoni uradalmon, mint midőn az általam és nőm által megvett és a terhet a törlesztés által évenként kevesbedik; másrészt az eladott kisebb parcellák vevői évenként nagyobb biztosítékot nyerne, minek folytán azok teljesen nyugodtak is.

Megemlítenem kell e helyütt, hogy Szágy községének lakói eddig csak 357 holdat és 188 ölet, holdját 1000 öllel számítva, vagyis 223 h. 388 öll katasztrális holdat. — Gödre község lakói pedig 277 holdat és 790 ölet, holdját 1000 öllel számítva, vagyis 173 hold 990 öll kat. holdat vettek és nem 400—400 holdat, mint röpiratozó állítja.

Siskovics Tamás ur ő nagysága, mint a gödrei uradalom tulajdonosa és szomszédom se vett oly mennyiséget és nem azon árért, melyet a röpirat tartalmaz és állit. Különböztetve és mindenkinek föltételeznem kell, hogy ő nagysága bir annyi önállósággal, saját akarattal és intézkedési jogosultsággal, mikép, ha a vett rész iránt aggályai vannak, azokat velem és nőmmel lebonyolítandja és nem szorult sem röpiratozó sem bárki más gyámkodása és pártfogására.

Hogy Rudolf András, Geibl Mátyás és Wilhelm János hagyatékait ki tárgyalta be, hogy a leltárokat ki készítette, hogy mi lön és mi nem lön a leltárba felvéve: azt én Szily László és nőm nem tudhatjuk, és ezen eljárásra, mint a psztmártoni uradalomnak birtokosai befolyást nem is gyakorolhatunk. De ha ezen halálesetek, bár ez begyőzve nincs és nem is állitattik, alispáni korszakom alatt történtek volna is: mindenki tudhatja, hogy az alispán se a haláleset és leltár felvételére, se a tárgyalásra befolyást nem gyakorolhat. Nézetem szerint, ha megnevezett egyének az időben haltak el, midőn a még köztem és köztük fennálló bérleti viszony még le nem folyt, a leltározó igen helyesen járt el, ha az általuk bérelt birtokrészt a leltárba mint hagyatéki tömeget fel nem vette, mert ez nem képezte az örökhagyó tulajdonát és a bemutatott bérkönyvecskék értelmében jogosítva voltam — a kötelezettség nem teljesítése esetén — azt bármikor vissza is venni.

A mikt röpiratozó az I. pont végén a becsülevélről felhoz, ezek csak annak adnak tanúsítást, hogy röpiratozó nem ismeri az ily bankkölcsönökkel azon eljárást, melyet bármely pénzintézet ily nagyobb kölcsön kontrahálásánál követni szokott, t. i. hogy semmiféle becsüre szüksége nincs, hanem a kölcsön-

alapjául szolgáló birtokot saját szakértője által becsülteti fel. Különben — minthogy az 1893. évben kontrahált kölcsön ép. azért történt, hogy megszabadulva mindenféle hitelezőtől, egy oly pénzintézetnek legyen adósa, mely annuitásainak pontos megnyerésével kielégítettik, soha fel nem mond, — mint fentebb is jeleztem mindazok érdekeit, kik ilyes rész-birtokra bérlet által már nyertek tulajdonjogot, vagy csak ezután nyerendnek és kik tudva a megvett birtok terheit, még is vettek, csak annál jobban és erősebben biztosítottam.

A röpirat II. pontjában Tamás és Pongrácz fiaim „virilistaságát” illető vádra röviden csak azt felelem, hogy azt, ki legyen virilista és ki nem, nem az alispán határozza meg, hanem a megye közönsége által a törvény szellemében választott igazoló választmány és ez a virilisták összeállításánál nem a te-lekkönyvet veszi kiinduló pontul, hanem az adóhiva-talok által összeállított a legtöbb adót fizetőkről szóló kimutatásokat, miután a virilismnál nem a fekvő birtok, hanem az adó képezi a bázist.

Hogy pedig Szily Tamás és Szily Pongrácz már 1889. évtől fogva, tehát már alispánságot megelőzőleg legtöbb adót fizetők közé felvéve voltak, azt begyőzik az ide csatolt adókönyvecskék.

A röpirat III. pontjában felhozott községi cím-táblák ügyéről mit sem tudok. Emlékszem ugyan, mikép intézőm egy alkalommal jelentette, hogy jel-zett célra a községnek duczokat adott el, de az egész ügyről további tudomást nem is vettem. Ezen tárgyat illetőleg csak is a hegyháti főszolgabíró in-tézkedésre hivatott és jogosult, adhat illetékes fel-világosítást.

A 4-ik pont két részre oszlik: a röpiratozó által előde leányának adott házassági ígéretre és Szily Pongrácznak képviselővé lett megválasztá-sára.

Elsőbbi sem engem sem családomat nem érdekli.

A másodikra nézve csak azt kell megjegyez-nem, hogy ha Szily Pongrácz képviselővé lett meg-választása valamelyes pénzbe került: ugy nincs szé-les e világon egyén, kit ő ezen kiadáshoz járulásra felhívott, vagy felkért volna, hanem azokat sajátjából fedezte.

Az említett négy pontot röpiratozó az illető pontban tárgyalt tényektől teljesen eltérő oly állí-tásokkal fűszerezi, melyeket hallgatással nem mel-lőzhetek.

Az első pontban felemliti, hogy Pécsen, Má-gocson, Dombóvaron stb. váltóim vannak forgalomban.

Igaz! én, midőn a szt.-mártoni uradalmat meg-vettem, egyuttal birtokába léptem egy meglehetősen desolált állapotban levő gőzmalomnak is. Ezen ipar-ágot cultiválni, a malmot újból felszerelni és oly állapotba helyezni iparkodtam, hogy azzal nemcsak helyi, hanem esetleg világüzletet és forgalmat léte-síteni lehessen, egyszóval malom-iparos lettem, és sikerült is ezen üzletet célzzerű befektetésekkel, legujabb berendezésekkel és szakszerű kezeléssel annyira felemelnem, hogy ma concurrenciát is ki-állani képes vagyok. Mindenki előtt ismeretes tény, hogy üzletembernek váltókat kell elfogadni és kibő-csajtani, tehát nekem is ezen malomüzletből kifolyó-lag vannak activ és passiv váltóim.

Ennyi egész.

A 4-ik pontban az állítatik, hogy a baranyai hitelbanknak csak azért szavaztattam meg 50000 frtot, hogy abból rögtön 28000 frtnyi kölcsönt nyerjek.

A baranyai hitelbanknak a gyámpénztári alap-ból kezelés végett kiadott 50000 frtnak történetét tanúsítja a mellékelt közgyűlési határozat, mely ter-mészetesen az állandó választmány jól megfontolt indítványán alapul. Hogy pedig én e határozat ho-zatala után hitelemet ez intézetnél igénybe nem vet-tem, sőt régebbi tartozásomat is fedeztem, tanúsítja a mellékelt könyvkivonat.

Ugyan e pontban az is állítatik, hogy gödrei lakosok által 70,000 frtig jótállásokat fogadtam el. Ez határozottan hazugság. Nincs e földön oly ember, ki ily okmányt felmutatni képes lenne. Általában személyes hitelemnél csak családom tagjai, de soha idegen nem szerepel és nem szerepelt.

Különben, ha igaz volna ezen állítás, ugy erre csak büszke lehetnék, mert azt tanusitaná, hogy a gödrei parasztemberek — mint a röpirat őket nevezi — kik szomszédjaim, ugy anyagi helyzetemet ismerik, valamint jellememre bizva, ily jótállásokba bemenni önmagukra veszélyesnek nem tartják.

Vége a röpirat befejezéséig azt is állítja, hogy erkölcsi tisztesség tekintetében elégtételt soha nem adtam, de nem is vettem.

Oly tárgy ez, melylyel — ép tisztesség szem-pontjából — lovagias ember se nem büszkélkedik, se nem kérkedik, de annyit mégis bátran állíthatok, hogy közismeretű tény, mikép ott, hol szükség volt és a viszonyok kívánták, adtam is, vettem is lovagias elégtételt.

És ezekkel legyőztem Kovács István György röpirata állításainak tarthatatlanságát, alaptalanságát és valótlanosságát, mely röpirat célja nem az volt, hogy röpiratozó önmagát tisztítsa, hanem hogy engem

és családomat beszenyezzen, de mert ezen röpiratban megtámadott magán személyem ma a megye közön-ségének bizalmából az alispáni széket elfoglalja, kö-telességemnek tartottam, a mennyiben magán szemé-lyemet illető tények röpiratozó által az alispáni ha-táskörrel összekötötésbe hozattak, ezen állás nimbusá-nak megvédése céljából magam ellen a fegyelmi eljárás elrendelését és bemutatott igazoló nyilatkoza-tom alapján az 1886: XXIII. t. cz. szellemében a tek. k. i. bizottságnak határozatát kérem.

Végül megjegyzem és kijelentem, hogy a röp-irat kibocsátója ellen a sajtópört megindítani és őt az illetékes esküdtszék elé állítani fogom.

Kardos főispán nézete szerint az a kérdés, hogy a fegyelmi törvény 1. §-a értelmében járjanak-e el? Szükséges-e az előzetes vizsgálat megtartása, vagy nem? Nagy Jenő tiszti főügyész ugy találja, hogy a fegyelmi vétség jelenségei nem forognak fenn. Zsolnay kir. főügyészi helyettes nem tartja el-rendelhetőnek a fegyelmi vizsgálatot. A röpirat egyik pontja oly cselekményről szól, mely csalást képez, de ez nem mindig hivatalból üldözendő. A jelen eset tényei sem üldözendők hivatalból, mert a kérdéas cselekmények nem az alispánra, hanem a magán emberre vonatkoznak. Ha büntetendő s hivatalból üldözendő cselekményről volna szó, a kir. ügyészség megtette volna kötelességét. Itt rágalomról van szó, mely valótlan. A rágalmat az alispánnak a sajtó-bírótság előtt van joga megtorolni. Jelen esetben tehát máshol az alispán nem kereshet jogorvos-latot, csak a sajtóbírótság előtt. Kéri utasítani az alispánt, hogy az általa bejelentett sajtópört haladéktalanul kezdje meg. Benkő Gyula igyekezett behatolni a kérdés mélyébe. Tárgyilag os igyekezett lenni. Itt támadás intézetet ugyan egy magas álásu egyén ellen, a támadást nem a felsorolt tények képezik, hanem a modorban van a sértés, a lében, miben feleresztve vannak. Nem lát meggyalázó cselekményt a birtok vételben. A család tényálladékát sem látja megállapítva, ha valók volnának is a tények. Mert a jogügyletek akkor ké-peznek csalást, ha avagyoni megkárosítás célzata ben-nök foglaltatik. A jelen esetben ilyen célzatot még a broszür sem mer állítani. Hogy két fiát virilistának tette, ez sem képez fegyelmi vétséget, sem olyas va-lamit, a mi a magán ember becsületét érinthetné. Az oszlopok beszerzésére vonatkozólag a vádat nagyon kicsinyesnek tartja. Erre elég az alispán nyilatkozata. A vármegyére sértésnek tartja az 50 ezer forint meg-szavazását. Nem az alispán szavaztatta meg, hanem a közgyűlés szavazta meg. Itt büntetről szó sincs, még a röpirat szerint sem. Ha tehát közbétség nem forog fenn, akkor a fegyelmi vétség jelenségei sem forognak fenn. Miután megbotránkosásról van szó, óhajtja, hogy a fegyelmi vizsgálat megindíttassék, hogy a vármegye tiszta képet alkosson magának a való tényekről. Annál is inkább, mert a röpirat na-gyon el van terjesztve s e miatt a vármegye furesa világításba van helyezve a világ előtt. Indítványozza, hogy a fegyelmi vizsgálat elrendeltessék és arra bi-zottság kiküldessék. Zsolnay egy körülményre hívja fel a figyelmet. Ha a fegyelmi vizsgálat el lesz rendelve és az alispán föl lesz mentve, ez őt nem rehabilitálja. Jön a sajtóper, hol az ellenfél előáll a bizonyítékokkal. Utal arra az anomáliára, mely abból következik, ha az alispánt a fegyelmi bírótság föl-mentené, a sajtóperben pedig Kovács lenne a nyertes. A fegyelmi eljárást a sajtópernek kell megelőzni. Jagits osztozik a megyei tiszti főügyész és Zsolnay véleményében. Foglaltatik e rágalom a röpiratban, az az esküdtszék elé tartozik. Egy fegyelmi határozat befolyásolná az esküdtszéki hatá-rozatot. Nem tartja elrendelőndőnek a fegyelmi el-járást, mert az alispán nyilatkozatában megezáfolja a vádakát. Nincs tehát tárgya a vizsgálatnak. Benkő szerint esküdtszéki eljárásnak van helye. Koszits Szilád Benkő két felszólalásában ellen-mondást lát. A lét nem a közig. bizottság van hivatva lemosni, hanem az esküdtszék. Jagits azt mondja, hogy ha vétség jelenségei forog-nának fenn, akkor a megyei főügyésznek kellett volna első sorban föllépni. Zsolnay vitatkozik Jagits-csal a btk. ide vonatkozó szakaszai fölött. Kijelenti, hogy nincs jogositva a megyei tisztviselőt senki sem kötelezni, hogy mint megtámadott magán ember keresse a becsületét az esküdtszék előtt. Kar-dos főispán szerint arról van szó. elrendeli-e a bi-zottság a vizsgálatot, vagy nem? Ily értelemben teszi föl a kérdést. A kik nem rendelik el a vizsgálatot, álljanak fel. Benkő kivételével mindnyájan felálltak. Kardos a határozatot a belügyminiszterhez föleb-bezte. Ezzel az ülés véget ért.

Liberalisok gyűlése Pécsen.

Több pécsi tekintélyes polgár felhívására csütörtő-kön a nemzeti casino nyári termében az egyházipolitikai javaslatok támogatására s a budapesti liberalis nagy-gyűlésen való részvétel végett gyűlés tartott, melyre lapunk meghívást nem kapván, annak lefolyásáról csak a ma megjelent helyi lapokból értesültünk. E

szerint az értekezlet kimondta, hogy Littke Jó-zsef vezetése alatt tizenkét tagu küldöttséggel kép-viselteti magát a holnap budapesti nagygyűlésen; egyuttal Littke indítványára elhatározta, hogy a város országgyűlési képviselőjét felkéri a küldött-séghez való csatlakozásra s a házasságjogi törvény-javaslat támogatására. — Eddig a dolog egészen korrekt, de a kivitelben már a gyűlés igen tisztelt elnöke túlmént a határozaton, ha ugyan lapársaink arról a határozatról híven referáltak. Littke ugyanis a következő sürgönyt menesztette Erreth János urhoz, a város országgyűlési képviselőjéhez: „A pécsi szabadelvű választók küldöttsége holnap gyorsvonattal érkezik s itteni nagygyűlés elvárja küldöttséghez leendő csatlakozását és szavazatával reformjavaslatokhoz való hozzájárulását.” Erre az „el-várja” sürgönyre, mely édes testvére a „meghagyat-ik”-nak, képviselőnk azzal válaszolt, hogy örvend, ha nézetei választói nézetével találkozhatnak, de utasítást, be-folyásoltatást el nem fogad semmi irányban, szabad meg-győződését követi egyedül, mert ez joga és köteles sége. S a képviselő ilyhangu felszólításra másként nem is válaszolhat, mert a képviselőt lehet fel-kérni, de neki parancsokat osztogatni nem szabad, mert akkor menjünk vissza a 48 előtti utasítások rendszerére, ott volt legalább illetékes forum, a me-gyegyűlés, az utasításadásra, de népképviselői rend-szer mellett ilyesminek helye nincs, mert ma szabad-elvű választók ezt várják el a képviselőtől, holnap ugyanezen választókerület ellenkező nézetű választói az ellenkező parancsot adnak ki neki. A mint a re-verzális követelés elítélendő volt az egyik részről, ugy az ily hangu befolyásolási törekvés elítélendő a másik oldalról is, mert mindegyik a megválasztott képviselő szabad elhatározásának sérelmét veszi czélba. — No de Littke úr minden áron érvényesíteni akarta a városi közgyűlésen elbukott „elvárjuk”-ját mert hisz tudjuk, hogy neki mily nagy része volt Erreth megválasztásában s így ő a leghivatottabb arra, hogy Errethtől elvárja, miként a hozzá való csatlakozással gőzerővel siessen.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése február 28-ikán. Kovács József a javaslattal általában megelégedve nincsen, kifogásolja a Horvátországra, a közös hadseregére vonatkozó rendelkezéseit és kívánja, hogy a királyi család tagjait és törvényességeit jelező javaslatok még a tárgyalás folyama aiatt beterjesz-tessenek. Szentiványi Árpád egész nyíltan ki-mondja, hogy felszólalása fonalat ugy akarja vezetni, hogy abban a felekezeti érdek is ki legyen dombo-ritva. Elítéli a kormány házasságjogi törvényjavas-latát s azzal együtt az egész rendszert, mely az egy-házpolitikai reformok tartalmát képezi. Visontai Soma elismeri, hogy Apponyi álláspontja is a szabad-elvű haladást képviseli. A részletekre nézve aggályai vannak, különösen a horvát kérdésben, de meggyő-ződése szerint ez is nemsokára megoldást nyer, mert Horvátországban is sietni fognak a kötelező polgári házasság behozatalával. Szalay Imre kijelenti, hogy a törvényjavaslatot, bár a polgári házasságnak el-vileg híve, nem fogadhatja el. Dániél Ernő azokat a felekezeti és politikai érveket akarja czáfolni, melyek eddig felhozattak az egyházipolitikai javaslatok ellen. Azután Apponyi beszédével polemizál s oda konkludál, hogy Apponyi álláspontja ugyanoly iz-gatottságot van hivatva okozni, mint az ő álláspont-juk, tehát nem ott van a hiba, a hol Apponyi keresi s e tekintetben hivatkozik a hercegprímás nézetére is. Ugron Gábor interpellációt intézett a miniszter elnökhöz, igaz-e hogy a részletes mozgósítás elren-deltetett? Wekerle kijelenti, hogy semmi mozgó-sítás, semmi nemű újabb csapathelyezésről szó sincs, ez iránt semminemű intézkedés czélba nem is vétetett.

A képviselőház ülése márczius 1-én. Szapáry László gróf párhuzamot vont a liberaliz-mus és radikalizmus céljai között. Az állam az egy-házpolitikával egymás ellen ingerli a felekezeteket, hogy aztán a viszálykodó felek jogait a maga számára konfiskálja. Utána Szász Károly, a református püs-pök fia mondott rövid beszédet a javaslat mellett, de szavai teljesen elvesztek a nagy zajban, a mit a képviselők hangos társalgása okozott. Kovács Albert föltétlenül helyesli és követi a nemzeti párt álláspontját, mely csak olyan házasságot tart elfogad-hatónak, mely nem sérti a vallásos érzületet. Helyte-len eljárásnak tartja hogy ezt az álláspontot az el-lentábor ultramontánnak, klerikálisnak és reakzioná-riusnak tartja, holott ez az álláspont egyik alapja az általános protestáns házasságjognak. Morzányi Károlynak alig volt hallgatósága. A javaslat mellett beszélt. Nem lát a polgári házasságban semmi ves-zélyt a katolikus egyházra nézve, sőt a mennyiben megszűnteti a válóperekkel együtt járó vallási csere-berét, annak határozottan nagy fontosságot tulajdonít a vallásos élet terén. Az utolsó szónok Sághy Gyula volt, a ki nagy jogi készütséggel bírta a javaslatot s annak egyes lényegesebb hibáit és hiá-nyait fejtegette. A javaslatot különben nem fogadta el.

Hírek.

— **(Dulánszky Nándor dr. püspök)** a milléniumi kiállításon be akarja mutatni a pécsi vártemplomot új alakjában, kicsinyített kiadásban. A terv kivételével Jiratko Albin templomi szobrászt bízta meg.

— **(A pécsi egyetem)** ügyében tegnap d. u. volt ülés A i d i n g e r polgármester elnöke alatt. Abban állapotok meg, hogy mivel arra kilátás nincs, hogy az állam Pécsre helyezzen egyetemet, a jelenlegi alapítványokból volna lehetséges 3 fakultású egyetemet létesíteni, de csak akkor, ha a katolikus autonómia megalakul, mivel akkor az alapok rendelkezésre fognak állani. Míg az autonómia megalakul, a kérdés függőben tartandó.

— **(Kinevezés.)** Ő felsége a király K l e t z á r Lajos kir. törvényszéki jegyőt a dárdai kir. járás-bíróvá albíróvá kinevezte.

— **(Telefonhálózat.)** A pécsi kereskedelmi és iparkamara legutóbbi kongyülésén Lütke elnök bejelentette, hogy a Budapest-Pécs-Eszék közti telefonhálózat létesítése érdekében az érdekelt kamarák titkárai legközelebb a szükséges információk megszerzése végett az illetékes helyen tisztelegnek. Tudomásunk szerint ezen annyira kívánatos telefonhálózat létesítése csak a legközelebbi idő kérdése s a pécsi kereskedelmi körök érdekében már előre is örömmel fejezzük ki az ügy illetén előrehaladta fölött. Mint értesülünk, a vonal a Budapest fiemei telefonhálózatból Dombóváron át kiágazólag fog Pécs-Eszék felé létesülni.

— **(A pécsi joghallgatók és a prodi-rektor.)** A joghallgatók és Szeredy dr. prodi-rektor közt fölmerült ügyben a következő nyilatkozatot kaptuk: A jogakadémia olvasókörenek m. év végén tartott rendkívüli közgyűlése elhatározta, hogy a farsang elején az olvasó kör és Segélyző Egylet javára tanzestélyt rendez. Prodi-rektor ur azon kijelentése tehát, hogy a teljes felülfizetést adjuk át neki, megdől jelen közgyűlési határozat alapján, mely határozat ellen felebbezést senki be nem jelentett s így jog erejű, s mindenkire nézve, kit érdekel, kötelező. A Segélyző Egylet alapszabályainak Prodi-rektor ur által idézett §-a így szól: az egylet alapját képezik az alapító és pártoló tagok befizetései, j o g á s z b á l s t b. t i s z t a j ö v e d e l m e i. Ha szörzsálhasogatók akarunk lenni, elmondhatnók, nem volt idején j o g á s z b á l, csak tánczestély, nem volt a tánczestélynek t i s z t a j ö v e d e l m e, hanem deficiztje s így a 2 egylet mit sem kaphat. De a rendező bizottság a felülfizetést nem fordította a költségek fedezésére, hanem megosztotta a 2 egylet közt. Hogy kézhöz még prodi-rektor ur nem kapta, oka az, hogy a deficiztet többen mindez ideig lefizetni nem tudván, a termet, kárpitost és kertészt fizette ki előbb a rendezőbizottság, kik kevésbé tudnak várni, mint egy egyesület, melynek arra sürgős szüksége nincs. Különben is a tánczestély elnöke saját kijelentése szerint kötelező ígéretet nem is tett, nem is tehetett a teljes felülfizetés beszolgáltatására nézve, csupán megígérte, hogy rajta lesz, hogy keresztül vigye. A bizottság azonban ezt el nem fogadhatta, mert a törvényes alapról távozni nem akart. A mi a félévi index alá nem írását illeti, evvel Prodi-rektor ur maga ellen oly argumentumot adott a jogászság kezébe, mit nem hiszünk, hogy akart. Kijelentette ugyanis, hogy míg az ügy teljesen tisztázva nem lesz, senkinek indexét aláírni nem fogja, jelezvén evvel azt, hogy mindenki egyetemleg felelős. De mily eljárás az, midőn a rendezők közül kettőnek, a deficizt lefizetését igazoló nyugta alapján indexét aláírta, sőt egyiknek, kinek abszolutoriumot kellett adnia, csak azon ígéretére, hogy a deficiztet ki fogja fizetni, félévét aláírásával lezárta, s a negyediket, ki felmutatja nyugtáját, elutasítja. Ez csak nem következettség s nem törvényes jogalap?! A tánczestély bizottsága csakugyan kért előleget, csak hogy nem Pr. úrtól, hanem a Segélyző Egylet kamataiból, miként a nyugta igazolja is. Ezen összeg, mire e sorok napvilágot látnak, keze közt van. Prodi-rektor ur azon állítása, hogy a S. Egylet pénztárosának kijelenti, miszerint fordítsák a felülfizetést segélyezésre, határozottan téves információ alapján. A pénztárost avval utasította el, hogy egy krt sem kapnak, s oly hangon, mely semmiképp sem jellemezte a szeretetet, melyet hivatása hirdetni. Az egész jogászság nyugodt lélekkel várja az ígért fegyelmi eljárást, s remélhetőleg addig már elintéztést nyer a minisztériumnál beadandó kérelme azoknak, kik a deficiztet lefizetvén, indexök aláírata tárgyában a legfelsőbb fórumot fogják megkeresni.

— **(A városi állatorvosi állásra.)** Razsovicz Ferencz zsablai, Ország Ignác solti, Fischer Miksa felső-őri és Feiler Alfréd temesvári állatorvosok adták be pályázati kérvényeiket. A főispán a napokban fog határozni a kinevezés fölött.

— **(Változások az ügyvédi karban.)** Brezlmayer József ügyvéd, ki múlt évben Tolnárról Budapestre költözött, székhelyét ismét Tolnára tette át. — Rosinger Vincze, volt mágoesi ügyvéd a

mult év folyamán az ügyvédségről lemondván, mint kir. közjegyző-helyettes Felső-Őrre távozott, honnét legutóbb visszatérve, Sásdon telepedett le s ismét ügyvédi irodát nyitott. — Braun Bernát dr., szegzárdi ügyvéd folyó évi február hó 25-én 41 éves korában, 13 évi ügyvédi gyakorlat után elhalt. Irodája részére gondnokul özvegye óhajához képest Pirnitzer Béla dr. szegzárdi ügyvéd lett kirendelve.

— **(A pécsi polgári casino)** ma tartja II-ik estélyét, melynek műsora a következő: 1. „A nő hivatása.“ Felolvassa Kozáry Gy. 2. „Serenade.“ Zongorán előadja Vész Albert. 3. „Utazás a Máv-on.“ Humoros monolog, előadja Bosnyák Iván. 4. „Salon-couplék.“ Éneklé Selényi Antal. Végül tombola. Az estély kezdete esti 8 órakor. A megjelenő tag urakat felkéri, hogy 10 óráig ne dohányozzanak.

— **(A „Pécsi kerékpáros Club“)** kedvező idő esetén, holnap vasárnap, kerékpár kirándulást rendez Szt. Lőrinczre. Találkozás a club helyiségében, honnan az indulás délután fél 2-kor lesz.

— **(A pécsi ipartestület)** évi jelentéséből közöljük a következőket. A hazai kisipar istápolása tekintetében a kormány részéről célba vett intézkedés nem fogja a kívánt sikert eredményezni. De igenis hathatósan és nagyban hozzájárulna a kisiparosság helyzetének javításához a szövetségi ügynek törvényhozási uton leendő rendezése. A tanoncz munkakiállítás örvendetes eredménnyel járt. A tanonczok megjutalmazására 20 frtot adományoztak. Az utasfogadót a múlt évben 1231 egyén vette igénybe. A Hoffmann-féle ösztöndíj múlt évi kamatait a városi tanács Reichert Lajos asztalos tanoncznak adományozta. Tróber Aladár dr. a jegyzői tisztről leköszönvén, helyébe Dobszay István választott meg. A tanonczok létszáma 1031. Az ipartestületi tagok létszáma 721. A pénztár bevétele volt a múlt évben 1972 frt 58 kr., kiadása 1710 frt 60 kr.; a pénztári készlet tehát 1893. évi december 31-ikén 261 frt 98 krral zárult.

— **(Halálozás.)** Czernay W i m m e r Sándor, m. kir. honvédszázados február 28-ikén, 56 éves korában elhunyt Pécsen.

— **(Somogyi Károly szintársulatáról.)** Szegeden kedden volt a nyáron nálunk is színrekerülő „Szép Meluzina“ látványosság bemutatója. A „Sz. N.“ az előadásról a következőket írja: Telt ház előtt fogott a társulat ma Szép Meluzina bemutatójához. Minden hely el volt foglalva, a karzatok is zsúfolva, ami azt mutatja, hogy jó kassza darab lesz a látványos tündér bohózat, amelyre többet költött az igazgatóság, mint tizenkét szalon-színmű előadására. Mindössze ez az, ami megrovás számba megy, mert egyébként el kell ismerni, hogy a darab kiállítására fényes és sikerült. Magán, a darabon is meglatázzuk, hogy a szinpad titkaival ismerős ember írta meg. Cseprghy Ferencz, aki szép Meluzina poétikus bájos meséjét sikerülten vitte színre. A zenéjében amit Cserni Károly írt, sok érdekes melodramatikusság részlet van. A kiállításra fényes, szép, s elég nézni valója akad a szemnek. A tenger alatti jelenetek, a változások, a toronyszoba beomlása egyenkint is igen szépen voltak rendezve s nagyban elősegítették a hatást, melyet a közönségre a látványosság tett. V é g h István, a színház derék festője érdemes munkát végzett, az erdőrézlet, a tenger alatti világ, a goth stílus szoba és a tizedik kép hátsó fala szépen megfestett színvonalon álló dolgok. Az előadás is az volt, sok igyekezetet lehetett tapasztalni a szereplők részéről. B a l o g h Etel szép Meluzinája, K a l m á r P.-ka Ha-boeckája igen tetszettek. P e t h e s sok hévvel játszott. A humorról D e z s é r y kitünő partnerjei. P o l g á r és F o l l i n u s z (Hudri és Vudri) gondoskodtak. B o d r o g i n é (Dulcsibella), S z a t h m á r y Zsuzsika (Oceania), P e t e r d y (Robert), S z e n d r o y Ella (Kunigunda) jól helyt állottak szerepeikben.

— **(Agyonütötte a föld.)** Nagy szerencsétlenség történt tegnap Deutsch Ádám téglagyárában. A munkások a mint dolgoztak, az aláasott föld egy csoportra leszakadt. Szmolka József rögtön szörnyet halt. Láncezi István és Keller Ferencz pedig nagyobb sérüléseket szenvedtek.

— **(Az obsit.)** Hatvannégyen kapták meg a napokban a „honvéd végelbocsátó level“-eket. De azért hadkötelezettségük nem szűnik meg, mert tudvalevőleg ezután a népfölkelés következik.

— **(A pécsi dalárda közgyűlése.)** A pécsi dalárda, 1894. évi márczius hó 5-én hétfőn este 8 órakor saját helyiségében rendkívüli közgyűlést tart, melyre az tiszteletbeli és rendes működő tagokat, valamint a pártoló tagok sorából megválasztott választmányi tagokat meghívja.

— **(A bomba.)** Márczius 1-én valaki gonosz tréfát üzött a törvényhozással. Kerített egy tölcser-formájú pléhdobozt, megtöltötte fűrészporral, kanócot illesztett a nyílásába, a nyílást ónnal beforrasztotta s az egészet újságpapírosba göngyölve elhelyezte a képviselőház gyorsirodájának a lépcsőházában. A furcsa portékát egy szolga megtalálta. A főtterembiztos a leletet bevitte a háznagy irodába. A vizsgálat a bomba ártalmatlan voltát bizonyítja.

— **(A pécsi Chevra-Kadisa egylet) f.** é. márczius 11-ikén d. u. 4 órakor közgyűlést tart az izr. hitközség tanácstermében.

— **(A nagy-harsányi számadások.)** A nagyharsányi 1892. évi községi számadások ellen panasz adtak be a megyei alispánhoz, ki a vizsgálat vezetésével S z i n k o v i c s Károly megyei aljegyzőt bízta meg. A kiküldött aljegyző febr. 26-án G y e n e s Kletus megyei főszámvevővel együtt elutazott Nagy-Harsányba, hol a vizsgálatot másnap befejezte. Két napba került, míg az 1892. évi községi számadásokat megvizsgálta, és letárgyalta a Kis-Nep János körjegyző és Kulcsár József községi bíró elleni fegyelmi panaszokat. Az 1892. évi községi számadást a panaszosok és a megyei főszámvevő által tett nehézményekkel a községi képviselőtestület elfogadta, oly formán, hogy a számadás 180 frt 70 kr. pénztári maradványai záratott le. Ez alkalommal egyttal kitünt, hogy a siklósi takarékpénztártól föl-vett 1000 frtos váltó kölcsön számoltatott el, mint kiadás, a mely azonban mint átmeneti bevétel sehol sem szerepelt. A kölcsön fölvetelére vonatkozó képviselőtestületi határozatnak nyoma sincs; s csak is arról van határozat, hogy az a kölcsön visszafizet-tessék, a miért is a panaszosok azt kérték, hogy annak visszatérítésére a váltót aláírt bíró, körjegyző és volt számadó pénztáros, illetőleg a kiutalványozást megszavazó képviselők marasztaltassanak el egyetemleges kötelezettséggel. Ezen kívül még több a községi ügy és pénzkezelés alitólalagos rendellenességére vonatkozó panasz képezte a vizsgálat tárgyát.

— **(A pécsi dalárda)** szerdán délután választmányi ülést tartott Aidinger János elnöke alatt. Egyik főbb tárgyát képezte az ülésnek a fiemei országos dalosünnepélyen való részvételre vonatkozó határozat meghozatala; e fölött azonban végérvényesen csak az e célból egybehívandó rendkívüli közgyűlés fog határozni. Megállapították a Stabat Mater című oratoriumnak az előadási napját s így e remek művet már bizonyosan márczius hó 14-én fogják végig élvezhetni. Az előadás a Hattyu-teremben, részben a jótékony nőegyesület gyermekkertje javára lesz megtartva s esti 8 órakor veszi kezdetét. Föl-olvasták a jogakadémia polgárainak átíratát, melyben a pécsi dalárdát felkéri, hogy a márczius 15-iki ünnepségén közreműködjék. A választmány lelkesedéssel fogadta a fölívást s egyhangulag elhatározták, hogy márczius idusának ez ünnepén egy hazafias dalt énekelnek. Fazekas Sándornak adományért, mely egyttal a pécsi dalárda adománya is, jegyzőkönyvvii köszönetet szavaztak.

— **(A pécsi cipész és csizmadia be-tegsegélyző-pénztárnak)** 1893. szept. 25-től december 31-ig bevétele 434 frt 05 kr., kiadása 320 frt 81 kr., egyenleg 113 frt 24 kr. Tagok száma az év végén 283.

— **(A gyümölcsfákat meg kell tisztítani a hernyóktól.)** Vaszary főkapitány a következő fölívást bocsátotta ki: 2500. sz. kap. 1894. Felhívás Hivatkozással az 1879. évi május hó 19-én kelt szabályrendeletre — felhívom a szőlő és kerttulajdonosokat, hogy gyümölcsfáikat a hernyófészkektől és mohtól f. é. ápril hó 1-éig a leg gondosabban megtisztítsák és a leszedett hernyófészkeket megsemmisítsék, mert ellenkező esetben a mulasztást elkövető tulajdonosokat 25 frtig terjedő pénzbüntetéssel fogom sújtani. Pécsen, 1894. február 27-én. Vaszary Gyula s. k. rendőrfőkapitány.

Mai számunkban közzétett Wolf Miksa „Kölcsön-zeneműtár“ hirdetésére fölívjuk t. olvasóink figyelmét s ajánljuk ezen új vállalatot pártolásra.

Művészet, irodalom.

A magyar opera története. A Zene és Színművészeti Lapok szerkesztői Dr. Váli Béla a magyar színészet pályanyertes szerzője s Dr. Gönczy Mór kitünő zongoraművész befejezték a szép multtal bíró magyar opera történetének megírásához szükséges előmunkálatokat. Ez előmunkálatok révén tömredek igen becses színészettörténeti anyag került napfényre a mult századi magyar főrangnak teljesen ismeretlen színészet kultuszából, azaz a magyarországi olasz francia stb. szintársulatokról, s a magyar opera zsengekoráról. E nagybecsű történeti mű két részből fog állani. A színészeti részt Dr. Váli, a zenei részt Dr. Gönczy írja meg az összegyűjtött anyag alapján. E mű az 1896. évi zene-és színművészeti kiállítás megnyitása alkalmából fog megjelenni.

„Pénz és Föld“ czimvel vettünk egy Budapesti megjelenő, Magyarország jelző- és föld-birtokforgalmának érdekeit képviselő új szaklapot, melynek első mutatványzáma közjegyzőileg konstaltált 65.000 példányban jelent meg. A kiváló gondallal szerkesztett szaklap bő és változatos tartalommal jelent meg. A lap felelős szerkesztője: Báttaszéki Lajos. Előfizetési díja a lapnak egy évre 3 frt, fél évre 2 frt. Megjelenik minden hó 1. 10. és 20. napján. A lap előfizetői Magyarország térképét, az egyes megyék termelési ágait hitelesen és remekül kitüntette

hátlapján Magyarország eladó birtokaival, díjmentesen kapják. Az előfizetési díj a kiadóhivatalhoz czimzendő, váczikörut 39. sz. alá.

„Magyar Mese- és Mondavilág“ czimen Benedek Elek szerkesztésében az „Athenaeum“, irod. társulat kiadásában Széchy rajzaival diszítve nagy nemzeti vállalat indult meg. Már a második füzet is megjelent, s ebben megtaláljuk a „Szép Palkó“ cz. mese befejezését, a „Vitéz szöcs“, „Az aranyszőrű bárány“, „Babszám Jankó“, „Szalona-fa“, „A csoda óra“, „Rózsa királyfi“ cz. meséket teljesen és a „Bolond Istók“ cz. mese kezdetét. E füzetben, melynek ára 25 kr., 15 szebbnél szebb kép is van. A Magyar Mese- és Mondavilág minden könyvkerekedésben megrendelhető. Az első füzetet a kiadó (Athenaeum könyvkiadóhivatala, Budapest Ferencziek-tere 3.) kívánatra ingyen is megküldi.

Törvénykezés.

A rácsvárosi verekedés. Bencze Antal megölése ügyében a kir. törvényszék Czigliányi elnöklete alatt Póka Józsefet és Nagy Ferenczet 2 évi fegyházra, Póka Mátyást harmadfél évi fegyházra ítélte. Vörös Pító József a vád alól fölmentetett.

NYILT-TER. *)

Tekintetes Szerkesztő Ur!

A pécsi nemzeti színház munkálatai f. é. január 2 án nyilvános árlejtés utján adatván ki, a mázoló munkákra 5% bánatpénz letétele mellett én — tisztelettel alulirt — is ajánlatot tettem s az mint legkedvezőbb el is fogadtatott. — Ámde mi történik? 8 héttel később — minden hivatalos értesítés nélkül — tudomásomra jutott, hogy az érdeműs (?) szinügyi bizottság minden igazság arculcsapásával engem rövid uton megfosztott vállalkozásomtól és azt Buday Béla festőnek adta át.

Utána jártam a dolognak és sikerült megtudnom, hogy ajánlatomtól való elűttetésemet rágalmozó közbenjáróknak köszönhetem, kik nem átalották nevemet és eddigi tevékenységemet illetékes helyen sötét szinben föltüntetni azt állítván rólam, hogy többszörösen czéget változtattam és hogy nem nyujtok elég garanciát az elvállalt munkákra vonatkozólag.

Míg az első állítást a nemtelen bosszu szülte és valótlán, a másodikra válaszulni sem érdemes, bizonyosságot tehetvén munkám szolid kiviteléről és megbízhatóságomról mindazok — s ezek szép szám

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

mal vannak — a kik valaha becses megrendeléseikkel megtiszteltek.

Ennyit tartottam szükségesnek a Tekintetes Szerkesztő Urnak és a nagyérdemű közönség tájékoztatása végett köztudomásra hozni egyszeremind a szinügyi bizottságnak velem szemben tanusított igazságos (?) eljárását közbírálat tárgyává tenni, itélje meg a közönség méltó e az ily eljárás Pécs városa szinügyi bizottságához? Tisztelettel maradtam

Brézits Ferencz

mázoló.

Pécs, Batory-utca 22. sz.

Laptulajdonos:

NAGY FERENCZ.

Felelős szerkesztő:

PLEININGER FERENCZ

Szerkesztő:

BOGÁTHY MEDÁRD.

Hirdetések:

138. szám.
b. v. 1894.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 101. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szegzárdi kir. törvszék 7367./p. 93. számú végzése által, Spiczter Mór bonyhádi lakos végrehajtató javára, Ehret Péter hidasdi lakos ellen 111 frt 34 kr tőke, ennek 1893. évi febr. hó 1-ső napjától számítandó 6%, kamatai és eddig összesen 31 frt 70 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 334 frtra becsült szalma, sarju, gabnaszelelő-rosta, hidas, sertvés, házi butorok, ágyi ruha és dupla löfegyverből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a 128./p. 1894. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszinén, vagyis a **hidasdi határban a Rausche-malomban** leendő eszközésére **1894-ik év márczius hó 12-ik napjának d. e. 10 órája** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsváradon, 1894. évi febr. hó 25. napján.

Gyimóthy János
kir. bír. végrehajtó

21940. sz.
tlkvi 1893.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Mámel József és csatlakozó Szautter Gusztáv végrehajtatóknak Loschán Györgyné szül. Kerner Magdolna végrehajtást szenvedő elleni 176 frt 96 kr és 4 frt 71 kr tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Hidor községben fekvő a hidori 41. sz. tjkvben felvett 59. hszsz. 40. sz. ház és belsőségből és urbéri illetőségéből Loschán Györgyné sz. Kerner Magdolnát illető fele részre 367 frtban és a hidori 54. sz. tjkvben felvett. † 240. hsz. szőlőből ugyanazt illető fele részre az árverést 106 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1894. évi márczius hó 27-ik napján d. e. 10. órakor Hidor község bíró házában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 36 frt 70 krt és 10 frt 60 krt készpénzben, avagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt ipazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában megjelölt óvadékképes érték-papirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1883. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. trvszék. mint tlkvi hatóság 1893. évi november hó 24. napján.

Lukrics István,
trvszéki bíró.

! Kölcsön-zeneműtár !

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy f. évi márczius 1-től kezdve körülbelüli 2000 szamból álló

kölcsön-zeneműtáramat

az alant jegyzett feltételek mellett a közhasználatnak át fogom adni. A midőn a zenélő közönség figyelmét ezen körülményre felhívni bátorkodom, kérem új vállalatomat pártfogásába venni, mely után vagyok kiváló tisztelettel

WOLF MIKSA
könyv-és papírkereskedő.

Pécs, Király-utca 15. sz. „Hattyu“-épület.

Kivonat az előfizetési feltételekből :

1. Helybeli előfizetők biztosíték gyanánt 2 frt betétet s havonként 1 forint kölcsöndíjat fizetnek.
 2. Vidéki előfizetők 4 frt biztosítékot és 1 frt 50 kr kölcsöndíjat fizetnek.
 3. Helybeli előfizetők 5, tetszészerinti zeneművet választhatnak ki és vihetnek el s naponta egyszer cserélhetnek.
 4. Vidéki előfizetők 10 tetszészerinti zeneművet választhatnak ki és vihetnek el, de hetenkint csak 3-szor cserélhetnek.
 5. Megrongált, bepiszkolt, vagy elvesztett hangjegyek árát az előfizető megfizetni tartozik, mely összeg mindig a biztosítékból vonatik le.
 6. Az előfizetés megszüntetésével az előfizető a betéti biztosítékot hiány nélkül visszakapja, ha csak az előbbi pontban említett eset bármelyike fenn nem forog.
- Egy zenemű-kölcsöntári jegyzék ára 10 kr.

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palack az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papíron) van elzárva.

Eddig fölülmulhatatlan!

Maager Vilmos
féle
valódi, tisztított

DORSCH MÁJOLAJ

(törvényesen védett esomagolásban)

Maager Vilmostól
Bécsben.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermeknek is különösen ajánlati és rendeltetik mindama esetknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker., Heumarkt 3, valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszer-tárában.

Pécsen kapható: Sipőcz István, Zsiga László, Erreth János és az irgalmosok gyógyszer-tárában; Reeh Vilmos, Spitzler fia és Küszl János kereskedésében.

Főraktár és főelárúsítás az osztrák-magyar monarchia részére:

Maager Vilmos, Bécs,
III/3. Heumarkt 3.

Utánza htokeletóságilag nyomoztatnak.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 101. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbírótság 18047. számú végzése által Schneider et Comp végrehajtó javára Reichstetter József ellen 128 frt 40 kr. tőke, ennek 1890 év december hó 12. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 6 frt 66 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 390 frtra becsült két kocsiból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a 2587/1894-ik sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis **Pécsett szigeti-országút 12. leendő eszközlésére 1894. év márczius hó 6-ik napjának délután 2 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. § a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsett 1894. évi február hó 17. napján.

Fonyó István

kir. bírósági végrehajtó.

22050. sz.

tkvi. 1893.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a németbolyi segélyegylet végrehajtónak Hartung József és neje Maiszter Anna végrehajtást szenvedők elleni 16 frt 90 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék (a kir. járásbírótság) területén levő, Hidor község határában fekvő a hidori 16. sz. tjkvben felvett 7 19. hsz. kertből és 21. hszsz. 17. sz. házból álló kis házbirtokra legelőilletőség nincsen kitüntetve 443 frtban, és a hidori 221. sz. tjkvben felvett 7 290. hszsz. szőlő és présházból alpereseket illető 1/3-ad részre az árverést 209 frt 34 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1894. évi márczius hó 22. napján d. e. 10 órakor Hidor község házában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsáranak 10 százalékát, vagyis 44 frt 30 krt és 20 frt 94 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság 1893. évi nov. hó 25. napján.

Lukries István,

törvényszéki bíró.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Zecz István végrehajtónak Szekeres Ivo végrehajtást szenvedő elleni 1890. évi október 6 tól járó 16 frt elvont haszon és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Birján közs. határában fekvő birjáni 92. sz. tjkvben felvett 7 759. hsz. sz. fekvőségből alperest B. 2. és 4. alatti részére 128 frtba, a 7 808. hsz. sz. fekvőségből alperest B. 2. és 4. alatti részére 202 frtba és a 7 884. hsz. sz. fekvőségből alperest B. 2. és 4. alatti részére az árverést 134 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1894. márczius hó 23 napján d. e. 10 órakor **Birjánban a község bírói házában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsáranak 10 százalékát, vagyis 12 frt 80 krt 20 frt 20 krt és 13 forint 40 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. LX. törvény c z i k k 42 ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-ik évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság 1893. évi nov. hó 25. napján.

Lukries István s. k.

kir. törvényszéki bíró.



COGNAC

Czuba-Durozier & Co.

(francia cognacgyár)

PÉCS, RUDA ÉS BUDAPEST

Vezérigynökség

Ruda és Blochmann Budapest és Bécs.

Mindenhol kapható.

A Richter-féle *Tinct. Capisci comp.*

Horgony-Pain-Expeller

elnevezés alatt igen jó hírnévnek örvend.

Ezen fájdalomcsillapító bedörzsölés valamennyi köszvény, csúsz és tagszagatásban szenvedő egyéneknek ez uton legyen ajánlólóg emlékeztetve hozva. Ezen tinktura már **25 év óta, mint legmegbízhatóbb** háziszser általánosan kedvelt és ennélfogva már további ajánlásra nem szorul.

Csekély ára, üvegenként 40 kr., 70 kr. vagy 1 f. 20 kr. vagyontalanoknak is lehetővé teszi, ezen kitűnő háziszsernek beszerzését. Bevásárlás alkalmával a „Horgony” védjegyre ügyelendő, nehogy utánzatot adjanak, mert csak a vörös Horgonynyal ellátott üvegek valódiak. Ha a valódi Pain-Expeller helyben nem volna kapható, akkor forduljunk a gyártók gyógyszer-tárához: Richter gyógyszer-tára „az arany oroszánhoz” Prágában vagy Török József gyógyszerészhez Budapesten.



Világhírű

„LES DERNIÈRES CARTOUCHES ÉS LOHENGRIN”

féle szivarkapapír

Braunstein frères gyárából, Párizsban

65 Boulevard Exelmans 65.

A Braunstein frères cég csakis Gassicourtban (S. és O.) franciaországban létező saját papírgyárának készítményét hozza forgalomba.

Ezen nagyszerű a legújabb elveken alapuló berendezett telep készítményei a papíripar diadalának tekinthetők.

A szivarkapapír és szivarkahüvely elárúsítására szánt gyárraktár helysége

Bécsben, I. Schottenring 25. sz. a.

Az általunk a „Les dernières Cartouches”féle papírból készített valódi francia szivarkapapír, valamint valódi francia szivarkahüvely, melynél minden papírtok a „Braunstein Frères” céget viseli,

Pécsett Alt és Böhm uraknál kaphatók.

Magyar villamossági részv. társ. Budapest.

Tisztelettel tudatjuk a Pécs sz. kir. város közönségével, hogy pécsi központi telepünk építését megkezdettük és

ez év őszén azon helyzetben leszünk, hogy az áram szolgáltatását megkezdhetjük.

Együttal értesítjük a t. cz. közönséget, hogy pécsi telepünk vezetésével JUSTUS MIHÁLY mérnök urat biztuk meg, ki megrendeléseket és előjegyzéseket márczius hó 5-től ideiglenes irodánkban: irgalmasok-utca 16. szám alatt vesz fel és felvilágosításokkal, tervekkel és költségvetésekkel szívesen szolgál.

Mint a Ganz és Társa budapesti cég jogutódai első sorban a már bejelentett lámpák szerelését kívánják eszközöltetni, amiért is mindenekelőtt t. fogyasztóinkat felkerjük, sziveskedjenek b. megrendeléseikkel mielőbb megtisztelni, hogy a közp. telepünk megnyitásával minden igénynek eleget tehessünk.

Vállalatunkat a nagyérdemű közönség szíves figyelmébe ajánljuk, pontos és lelkiismeretes kiszolgáltatás által a n. é. közönség meglegedését megnyerni törekvésünk leendő.

Teljes tisztelettel

Magyar villamossági részv. társulat.

